

Πότε η υπομονή είναι τέλεια (Όσιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Όσιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος

Η υπομονή σας πρέπει να είναι τέλεια και να κρατήσει ως το τέλος. Και τότε είναι τέλεια η υπομονή;

Όταν σηκώνει κανείς τις δοκιμασίες όχι μόνο καρτερικά, αγόγγυστα, αλλά και με χαρά, ευγνωμονώντας το Θεό για ό,τι παραχωρεί, όσο βαρύ κι αν είναι, όπως θα Τον ευγνωμονούσε για μια μεγάλη ευεργεσία. Πιστέψτε ακράδαντα -γιατί αυτή είναι η αλήθεια- πως, υπομένοντας την άδικη κατηγορία, αξιώνεστε να συμπεριληφθείτε στη χορεία των μαρτύρων. Δεν πρέπει να χαίρεστε γι' αυτό; Απεναντίας, αφήνοντας την καρδιά σας να κυριεύεται από τη λύπη και το παράπονο, εκμηδενίζετε την άξια και την ωφέλεια του θείου δώρου. Όλοι οι άνθρωποι θα κριθούν από τον Κύριο στη δευτέρα παρουσία Του. Οι δίκαιοι, όμως,

θα παρασταθούν στο θεϊκό Κριτήριο με αγαλλίαση ανέκφρα-στη, καθώς θα οδηγηθούν στην αγκαλιά του Θεού και στην αιώνια χαρά. «Είσελθε εις την χαράν του Κυρίου σου» (Ματθ. 25:21), θ' ακούσει τότε κάθε γνήσιος δούλος του Χριστού, όποιος δηλαδή έχει πίστη ορθή και ζωή θεάρεστη.

Πίστη και ζωή, βλέπετε, είναι οι δύο απαραίτητες προϋποθέσεις της σωτηρίας. Όπως είπε ο ίδιος ο Ιησούς, «ου πας ο λέγων μοι, Κύριε, Κύ-ριε, εισελεύσεται εις την βασιλείαν των ουρανών, αλλ' ο ποιών το θέλημα του πατρός μου του εν ουρανοίς» (Ματθ. 7:21).

«Υπομονής έχετε χρείαν» (Εβρ. 10:36). Η σοφή συμβουλή δεν είναι δική μου, αλλά του αποστόλου Παύλου. Να υπομείνετε, λοιπόν. Με την υπομονή κερδίζεται η σωτηρία της ψυχής, ή μάλλον αγοράζεται σαν ακριβό εμπόρευμα.

Υπομονή! Υπομονή και γενναιοψυχία! Πιστέψτε πως όλα από το Θεό προέρχονται και όλα για το καλό σας παραχωρούνται, έστω κι αν δεν μπορείτε να το δείτε καθαρά. Άλλωστε, η πίστη χρειάζεται σ' εκείνα που δεν βλέπουμε και δεν καταλαβαίνουμε. Τα ορατά και κατανοητά δεν απαιτούν πίστη. Γι' αυτό λέει ο απόστολος: «Έστι πίστις... πραγμάτων έλεγχος ου βλεπομένων» (Εβρ, 11:1).

Ο Κύριος ας σας ελεήσει και ας σας ανακουφίσει, όπως Εκείνος ξέρει, με τις πρεσβείες της πολυεύ-σπλαχνης Παναγίας Μητέρας Του και του ακοίμητου φύλακα αγγέλου σας. Να σκέφτεστε όσους υποφέρουν, όσους καταδιώκονται, όσους βασανίζονται, όσους καταπιέζονται... και να παίρνετε κουράγιο από την υπο-μονή τους.

Η υπέρβαση της δυσκολίας τί σημαίνει; Ότι υπομείνετε. Υπομένοντας, φυσικά, πονάτε. Αλλά δεν γί-νεται αλλιώς.

Είστε, είναι αλήθεια, πολύ ευαίσθητη και πληγώ-νεστε βαθιά από την τραγική κατάσταση που αντιμε-τωπίζετε. Βέβαια, για την ψυχοσύνθεσή σας δεν έχετε καμιά ευθύνη. Ευθύνη, όμως, έχετε για την πιθανή υποταγή σας σε εμπαθή αισθήματα. Αν οργίζεστε, μαλώνετε, κατηγορείτε, βαρυγγωμάτε, τότε αμαρτάνετε ενώπιον του Θεού. Αν μονάχα πονάτε, αλλά υπο-μείνετε δίχως γογγυσμό, δεν αμαρτάνετε.

Πάνω απ' όλα ασκηθείτε στην αγάπη. Το αίσθημα της αγάπης ας κυριαρχεί στην καρδιά σας. Τα έργα της αγάπης ας κυριαρχούν στη ζωή σας. Αγάπη να νιώθετε για όλους και να δείχνετε σε όλους, ακόμα κι εκείνους που σας πικραίνουν.

Να λέτε: Δόξα τω Θεω για όλα! Δόξα τω Θεώ, που μου στέλνει κάτι για να υπομείνω! Δόξα τω Θεώ, που μου δίνει μια ακόμα ευκαιρία για να μπω στη βασι-λεία Του, τη βασιλεία που ανήκει σ' όσους υπομείνουν ως το τέλος: «Ο υπομείνας εις τέλος, ούτος σωθήσεται» (Ματθ, 24:13). Εμείς βάζουμε την υπομονή. Και ο Θε-ός τη σωτηρία.

(Οσίου Θεοφάνους του Εγκλείστου, «Χειραγωγή στην Πνευματική Ζωή», Ι. Μ. Παρακλήτου)

(Πηγή ηλ. κειμένου: fdathanasiou.wordpress.com) alopsis.gr
hristospanagia3.blogspot.gr